

Viviane Redingin vastaus komission puolesta

(7. helmikuuta 2001)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion Media- ja Media II -ohjelmien pitkään ja merkittävään historiaan samoin kuin Media Plus -ohjelmaan, joka käynnistyi 1. tammikuuta 2001. Nämä ohjelmat tukineen ja lainoineen on kohdennettu tiukasti yrityksiin, elokuvantekijöihin ja elokuviin, jotka tavoittelevat mahdollisimman laajoja markkinoita Euroopassa ja koko maailmassa. Ohjelman toimien erityisenä tavoitteena on, että eurooppalaiset elokuvat leviäisivät mahdollisimman laajalle alkuperämaansa ulkopuolelle.

Tuoreista luvuista mainittakoon, että Media II -ohjelmasta tuettiin 287:ää kaikkiaan 457:stä vuonna 1999 esitetystä eurooppalaisesta elokuvasta. Ohjelman valintamenettelyjen ja kohdentamisen onnistumisesta kertoo, että kun näiden 287 elokuvan osuus kaikista Euroopassa vuonna 1999 esitetystä eurooppalaisista elokuvista oli 62 %, ne keräsivät vuoden kokonaiskatsojamäärästä yli 90 %.

Media- ja Media II -ohjelmista saadut kokemukset osoittavat, että Euroopan maiden filmituotannossa on suuria, maakohtaisista ominaispiirteistä johtuvia eroja. Sekä Ranskalainen illallinen (Babettes gæstebud, 1987) että Belle Epoque – muutosten aika (1992) saavuttivat kansainvälistä tunnustusta Oscar-palkinnon voitettuaan. Tästä huolimatta kumpikin keräsi vain vaatimattoman määrän katsojia, kun taas tuorempi Oscar-voittaja Kaunis elämä (La Vita e Bella) on kansainvälisellä katsojamäärällään jättänyt varjoonsa kaikki neljä arvoisan kysyjän mainitsemaa elokuvaa. Media-ohjelmasta ovat saaneet vahvaa tukea myös eräät muut tuoreet menestyselokuvat, kuten Kaikki äidistäni (Todo sobre mi madre), Asterix & Obelix, Juhlat (Festen), Aallonmurtaja (Breaking the Waves), Salaisuuksia ja valheita (Secrets & Lies) ja The Fifth Element – puuttuva tekijä.

Elokvien levittäjien ja elokuvateatterien omistajien sopimukset voivat periaatteessa kuulua kilpailusääntöjen soveltamisalaan, jos ne rajoittavat kilpailua. Arvoisan kysyjän kuvailemat menettelyt saattavat olla tällaisia, mutta komissiolla ei ole riittävästi asiantietoja, että se voisi ratkaista, onko tilanteessa tosiasiaa kyse kilpailun rajoittamisesta. Erityisesti komission olisi saatava tietää, miten laajalle menettelyt ovat levinneet. Sille ei ole esitetty menettelyihin liittyviä valituksia.

(2001/C 174 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3851/00

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) neuvostolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Varhaiseläkkeet

Tiedotusvälineiden mukaan marraskuun 8. päivänä kokoontunut Ecofin-neuvosto käsitteli väestön ikääntymisen vaikutusta julkisiin eläkejärjestelmiin koskevaa talouspoliittisen komitean tilanneselvitystä (Ecofin 303, 12791/00) ja hyväksyi sen johtopäätökset. Yksi noista johtopäätöksistä oli, että kaikkialla Euroopan unionissa eläkeikää on korotettava ja varhaiseläkkeelle jäämistä rajoitettava eläkejärjestelmien kestävyden takaamiseksi.

Tämä lausunto herätti valtavaa kohua Euroopan lehdistössä ja etenkin Portugalin tiedotusvälineissä, jotka uutisoivat lausunnon Euroopan unionin antamaksi.

Sain 22. marraskuuta 2000) 2025 lopull.), joka sisältää ehdotuksen neuvoston asetukseksi komission varhaiseläkejärjestelystä.

Hämmästykseni ehdotuksen tarkoituksena ei ole rajoittaa komission virkamiesten nykyisiä varhaiseläkejärjestelyitä koskevia oikeuksia, vaan päinvastoin ulottaa varhaiseläkejärjestelmä koskemaan 600 virkamiestä.

Edellä mainitut seikat huomioon ottaen, voisiko neuvosto vastata seuraaviin kysymyksiin?

- a) Yhtyykö neuvosto edellä mainitun selvityksen johtopäätöksiin?
- b) Oliko komissio eri mieltä jostakin selvityksen kohdasta edellä mainitussa Ecofin-neuvoston kokouksessa?
- c) Eikö komissiolla ollut edustusta työryhmässä, joka hyväksyi mainitun selvityksen?
- d) Eikö neuvosto katso, että tällaiset ristiriitaiset lausunnot ja ehdotukset asettavat unionin toimielinten luotettavuuden kyseenalaiseksi?

Vastaus

(12. maaliskuuta 2001)

1. Neuvosto tarkasteli 7. marraskuuta 2000 ensimmäistä talouspoliittisen komitean tilanneselvitystä väestön ikääntymisen vaikutuksesta.

Selvityksessä todetaan, että nykyisten väestönkasvun ja makrotalouden suuntausten jatkuessa ikääntymisen seurausten odotetaan lisäävän eläkemenoja noin 3–5 prosentilla BKT:sta useimmissa jäsenvaltioissa vuoteen 2050 mennessä.

Talouspoliittinen komitea mainitsee seuraavat keinot tämän odotettavissa olevan julkisten eläkemenojen kasvun hillitsemiseksi:

- eläkeiän nostaminen erityisesti varhaiseläkejärjestelmissä,
- työeläkemaksujen korottaminen erityisesti naisten osalta,
- yli 50-vuotiaiden työelämässä pysymistä lisäävät toimenpiteet,
- julkisen velan supistaminen edelleen, jotta budjettiylijäämät ja julkisen velan laskevat korkomenot tasapainottavat eläkemenojen arvioitua kasvua,
- taloudellista kasvua edistävät toimenpiteet.

Neuvosto ja komission edustaja pitivät merkittävänä tätä ensimmäistä selvitystä talouspoliittiselta komitealta, jossa sekä yhteisö että jäsenvaltiot ovat edustettuina, samoin kuin selvityksen tärkeimpiä tuloksia.

Neuvosto pyysi talouspoliittista komiteaa jatkamaan asian selvittämistä ja tarkastelemaan myös eläkkeiden verotuksellisia näkökohtia ja väestön ikääntymisen seurauksena kasvaneita julkisen terveydenhoidon menoja.

Neuvosto seuraa asiaa säännöllisesti talouspoliittisen komitean tulevien selvitysten pohjalta.

2. Komission ehdotusta varhaiseläkejärjestelmän uudelleenjärjestelyistä neuvosto tarkastelee erikseen, sitten kun komissio on toimittanut sen virallisesti neuvostolle.

(2001/C 174 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3853/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) neuvostolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Laajentuminen ja kalatalous

Kun oli neuvoteltu kaksi vuotta Luxemburgin ryhmään kuuluvien ehdokasvaltioiden (Puola, Unkari, Tšekin tasavalta, Slovenia, Viro ja Kypros) kanssa ja kun oli käynnistetty neuvottelut Helsingin ryhmään kuuluvien